

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ένταῦθα	έτησίᾳ	φρ. 10.
Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 20.
Έν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Δάνειον 2.000.000 Δραχμῶν

**Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοῦσαν
ὑπὸ τόκον 9 ο/ο.**

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖα μέχρι τοῦ 1881 ἐκέκτητο ὀκτῶ μόνον ἀτμόπλοια. Ἐκτοτε προβάσα εἰς ἀγορὰν καὶ καὶ ναυπήγησιν ἐξ νέων ἀτμοπλοίων, ἤτοι τοῦ Θησέως, Πέλοπος, Ἐρμουπόλεως, Χίου, Ἐλπίδος καὶ Πηγαιῶν ἐπλήρωσεν ἐν ὄλῳ δρ. 4,301.046

Συγχρόνως προέβη καὶ εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ Νεωρίου τῆς καὶ τὴν κατασκευὴν δευτέρας ἀναβάθρας πρὸς καθαρισμὸν τῶν νέων καὶ μεγάλων αὐτῆς ἀτμοπλοίων, δαπανήσασα διὰ τὰ ἔργα ταῦτα » 1,238,809

Προσέτι διὰ μίαν βυθοκόρον μετὰ δύο ἀτμοφορτηγίδων καὶ διὰ βελτίωσιν αὐτῶν » 284,413

ἤτοι μέχρι τοῦ 1885 ἐδαπάνησεν ὁμοῦ » 5.824.268

Πρὸς τούτοις ἠγόρασε παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύο ἕτερα ἀτμόπλοια τὴν «Μυκάλην» καὶ «Σφακτηρίαν», ὧν ἡ ἀξία πληρωθήσεται ἀτόκως, εἰς ὀκτῶ ἐτησίαις δόσεις διὰ συμψηφισμοῦ μέρους τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ δημοσίου.

Ἀπέναντι δὲ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν δραχ. 5,824,268 ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖα, κατὰ τὸν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 ἰσολογισμὸν αὐτῆς, ὀφείλει μόνον δραχ. 3,915,049, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καθηστρονυμένων μερισμάτων (τόκων) πρὸς τοὺς Μετόχους.

Ἐκ τούτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δραχμαὶ 2,074,115, ὧν ἡ πληρωμὴ τόκων καὶ χρεωλυσίου εἶναι ἤδη διακατονησμένη διὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ δημοσίου.

Ἦδη ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖα ὀρυζομένη ἐκ τῆς ιδέας τῆς ἐνοποιήσεως τῶν χρεῶν αὐτῆς καὶ πρὸς ἀνετοὺς πληρωμὴν τοῦ ὑπολοίπου ἐκ δραχμῶν 1.840,934, ζητεῖ δάνειον δύο ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὄρονος λίαν συμφέροντας, ὧν δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ὁ βουλούμενος νὰ μετὰσχῃ αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν Δευτέραν, συνελθὸν τὸ δημοτ. συμβούλιον ἐνέκρινε τὰ πρακτικὰ διαφόρων δημοπρασιῶν, συζητήσας ἐπὶ πολλῶν ἐνδιαφερόντων τὸν δῆμον ἀντικειμένων. Ἐν τῇ εἰρημένῃ συνεδριάσει ὑποβληθεισῶν παραιτήσεων μελῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τὸ συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν, ἀντὶ μὲν τοῦ κ. Στεφάνου Ῥήγα, παραιτηθέντος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἀδελφάτου τοῦ δημοτ. νοσοκομείου, ἐξέλεξε τὸν κ. Γ. Ἀποστόλου, ὡς μέλη δὲ τοῦ δημοτ. Ὀρφανοτροφείου διώρισε τοὺς κ. Δ. Ἀξαρχίτην, Δ. Γλύκαν, Ἐμμ. Ζωγραφακίτην καὶ Ν. Νικολόπουλον. Καὶ ἀντιτῶν παραιτηθέντων μελῶν τῶν Ἐφοριῶν τῶν ναῶν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ Ἀγίου Ἀθανασίου κ. Ἰ. Κρίνου καὶ Ἰ. Χατζημηχάλη, ἐξελέξατο τοὺς κ. Ἐμμ. Ἀνδρουλῆν καὶ Μ. Καλημέρη.

— Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει τὸ δημοτ. συμβούλιον ἐψήφισε δραχ. πεντακοσίας, πληρωτέας ὡς συνδρομὴν τῷ δήμῳ Ναυπλίου, διὰ τὸ ἀνεγειρόμενον ἐκεῖ μνημεῖον μετ' ὄρειχαλκίνου ἀνδριάντος, τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου τοῦ Κολοκοτρώνη.

— Οἱ ἡμέτεροι συμπολίται Καθολικοὶ ἐώρτασαν τὴν ἐβδομάδα τῶν παθῶν, σήμερον δὲ τὸ Πάσχα, πλήθους λαοῦ προσερχομένου εἰς τοὺς ἐν ἄνω Σύρῳ ναοὺς καὶ τὸν ἐν Ἐρμουπόλει μητροπολιτικόν.

— Ἀναπτύσσοντες ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ τοὺς λόγους, δι' οὗς ἡ Ἑλλην. Ἀτμοπλοῖα εὐρέθη εἰς στενοχωρίας χρηματικὰς, ἐγγράφομεν ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς ἐτάσσει τὴν πραγματοποίησιν δανείου ἐκ τοῦ τόπου, εἰ δυνάτῃ, ἀπὸ τῆς παρελθούσης δὲ ἐβδομάδος ἤρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ εἰς αὐτό. Τὸ εἰρημένον δανεῖον ἐκ δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διαρεῖται εἰς διαχιλίας ὀμολογίας, ἐκ χιλίων δραχμῶν ἑκάστη, μετὸ 9 1/2, ἐξησφαλισμένον ὀλοκλήρως καὶ ἀδικοῦτως ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀτμοπλοίων «Πέλοπος», «Θησέως», «Χίου», «Ἐρμούπολεως», «Ἐλπίδος», καὶ «Πηνειοῦ». Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς προμήθειαν ὑλικῶν καὶ εἰς ἐξόφλησιν τῶν παρ' αὐτῆς ὀφειλομένων χρεῶν καὶ πάντων τῶν καθυστερουμένων εἰς τοὺς μετόχους μερισμάτων. Ἡ δ' ἐξόφλησις αὐτοῦ γενήσεται διὰ κληρώσεως τῶν ἑμολογιῶν, τὴν 30ην Ἰουνίου 1889, 1890 καὶ 1891 ἀνά ἓν δέκατον τοῦλάχιστον, τὴν 30ην Ἀπριλίου 1892 τὸ ἕμισυ τοῦ ὑπολοίπου, τὴν δὲ 31ην Ὀκτωβρίου 1892 καθίσταται ἀπαιτητὸν καὶ ληξιπρόθεσμον τοῦ ὑπολοίπου. Οἱ ἡμέτεροι συμπολιταὶ εὐχαρίστως ἤκουσαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ, καὶ αἱ ἄχρι τοῦδε εἰς αὐτὸ ἐγγραφαὶ ἀνέρονται εἰς ἑκατομμύριον περίπου, ἐλπίζομεν δ' ὅτι ἐντός τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος πραγματοποιηθήσεται καὶ τὸ ὑπόλοιπον, διότι ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἀπὸ πολλοῦ συνετάχισεν τὸ Ἀτμοπλοϊκὸν ζήτημα μετὰ τοῦ μέλλοντος τῆς Σίρου, κατανοήσασα ὅτι κατορθουμένων τῶν σχεδίων τοῦ Σκουλούδη καὶ τῶν συντρόφων του, τῆς εἰς Πειραιᾶ, δηλαδή, μεταφορᾶς τῆς ἑδρας τῆς Ἐταιρίας, ἐρημία καὶ καταστροφὴ θέλει καταλάβει τὴν Σύρον, ἥτις οὕτω θὰ μεταβληθῆ εἰς νεκρόπολιν.

Εὐχαρίστως δὲ βλέπομεν τὴν εἰς τὸ δάνειον τοῦτο συμμετοχὴν οὐ μόνον τῶν μεγάλων κεφαλαιούχων, ἀλλὰ καὶ πάσης τάξεως Ἐρμούπολιτῶν. Μόνη δὲ ἡ γνωστὴ Σπύρα καὶ διὰ τοῦ ἐπισήμου ὑβριστικοῦ αὐτῆς ὀργάνου καὶ διὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς δυσωνόμου αὐτῆς Ἐταιρίας, ἐργάζεται διασύρουσα καὶ συκοφαντοῦσα τὴν Ἑλλην. Ἀτμοπλοῖαν, προσπαθοῦσα οὕτω νὰ κατορθώσῃ τὴν ματαίωσιν τοῦ δανείου.

— Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολιταὶ κατανοήσαντες τὸν ἐκ τῆς εὐλογίας κίνδυνον, σπεύδουσι καθ' ἑκάστην ἵνα ἀντιδικαλισθῶσιν, εὐρίσκοντες πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ, προθύμους πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των τούτου, ἀμφοτέρως τοὺς δημοτ. ἰατροὺς κ. Μάρκαρον καὶ Βιδάλην.

— Τὸ παρελθὸν σίβητον ἐκλήθημεν οἱ Ἐρμούπολιταὶ διὰ πηχάτων καὶ μεγαλοπρεπῶν προγραμμάτων, ὅπως θαυμάσωμεν τὸν, κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, μάγον τῆς Ἀνατολῆς, τὸν βασιλέα τῶν ταχυδακτυλοφύων, τὸν μέγαν θαυματοποιὸν Γ. Μελίδην, οὗτινος ἡ φήμη μεταδοθεῖσα ἐκ Γαλλίας ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις συνιδέλων, εἶχε κινήσει τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῆ εἰς βαθμὴν, ὥστε συνηθροίσθη πλῆθος ὁποῦν ἴτω· οὐδέποτε ἀπὸ καταβολῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου, διότι καὶ θεωρεῖται καὶ ὑπερῶν καὶ πλατεῖα καὶ διάδρομοι εἶχον πληρωθῆ ὑπὸ πλῆθους τοιούτου, ὥστε ἡ ἀστυνομία ἤναγκάσθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκδίωσιν εἰσιτιμίων. Ὁ κ. Μελίδης παραστάς ἐν στολῇ Ἑλληνικῇ, ἔδειξεν ἀληθῶς ταχυδακτυλοφυγικὴν τέχνην, χειροκροτηθεὶς ἐπικνελημένως, ἀλλὰ μὴ παρουσιάσας, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰς τὴν παράστασιν του παρευρεθέντων, ἐκτακτὸν τι. Ἀναμνηστικὸς δὲ τις τὰ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Γαλλ. τύπῳ γραφέντα,

δύναται νὰ παραδεχθῆ ὅτι οἱ ἄνθρωποι πανταχοῦ εἶναι οἱ αὐτοί, καὶ ὅτι ὅπως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θαυμάζομεν πάντα ξένον, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς, καὶ ὅτι ὁ κ. Μελίδης ἐθαυμάσθη ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐπηνέθη δι' οὐδένα ἄλλον λόγον, ἢ διότι δὲν ἦτο Γάλλος· καὶ διότι ἀνῆρχετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς φέρων τὴν κλασικὴν φουστανέλλαν.

— Εἰς τὸν ταμίαν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς κ. Γ. Σίνον, παρουσιάσθη τὴν Δευτέραν πρῶτ' ὑπό τινας νέου ἀγνώστου, ἐπιταγῆ δραχ. 7.971, 25 πληρωτέων τοῖς κ.κ. Ν. Π. Ῥάλλη καὶ Σα, καταβληθεισῶν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντακριτοῦ των κ. Ἀ. Μ. Κραλάη. Ὁ κ. Σίνος ἐπειδὴ δὲν εἶχε γίναι ἐτι ἡ διανομὴ τῶν γραμμάτων ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, καὶ δὲν εἶχεν ἀφίχθῃ ἡ περὶ τῆς εἰρημένης ἐπιταγῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδοποίησις, παρεκάλεσε τὸν κομιστὴν νὰ ἐπανέλθῃ, προσθέτων μάλιστα πρὸς αὐτὸν ὅτι τῷ ἦτο ἀγνώστος ὁ ὑπάλληλος τοῦ ὑποκαταστήματος Ῥάλλη. Ὁ κομίζων ὡς ἐπιταγὴν ἀπῆλθεν, ὅτε μετ' ὀλίγον ὁ κ. Ῥάλλης, μὴ λαβὼν τὴν περιέχουσαν τὴν ἐπιταγὴν ἐπιστολὴν, περὶ ἧς εἶχεν εἶδοποιηθῆ παρὰ τοῦ κ. Κραλάη τηλεγραφικῶς, καὶ μαθὼν τὰ ἐν τῷ ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς γενόμενα, εἶδοποίησε τὸν ἀστυνόμον κ. Μπουκλάκον, ὅστις μετ' εὐφυΐας καὶ δραστηριότητος ἐνεργήσας, ἀνεκάλεσε τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιταγῆς, ὃν τὴν ἐσπέρην τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνέλθεον εὐφυῆς ἀστυνομικὸς κλητῆρ κ. Εὐστρ. Σκαμπαβία. Γενομένης δ' ἐρεῦνης ἐπ' αὐτοῦ, καλουμένου Μιχαὴλ Σίρου, εὐρέθη ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιταγὴ, φέρουσα ὀπισθεν τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. Ν. Ῥάλλη πλαστογραφημένην, ἡ περικλείουσα αὐτὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἀ. Κραλάη, καὶ τὴς ἀδείας ὀπλοφορίας ἐκδεδομένη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῷ ὀνόματι τοῦ Γ. Χασιώτου, τὴν σύλληψιν τοῦ ὁποῦ ἐξήτησεν ὁ κ. Μπουκλάκος παρὰ τῆς Ἀστυνομ. Ἀθηνῶν. Ὁ δράστης τῆς τομηρᾶς ταύτης ἐγκληματικῆς πράξεως παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἥτις προφυλάκισεν αὐτὸν, δικαιολογούμενον ὅτι τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς ἐγκλείστου ἐν αὐτῇ ἐπιταγῆς ἔδωκεν αὐτῷ ἐν Ἀθήναις ὁ ὑπρέτης τοῦ κ. Κραλάη, ὅστις κατὰ τηλεγράφημα τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ὀνομαζόμενος Χασιώτης συνελήφθη καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀντακρίτην, ὅστις ἐξέδωκε κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα συλλήψεως. Κατὰ καθῆκον συγχίρομεν τὸν κ. Ἀστυνόμον διὰ τὴν ἐν ὀλίγαις ὥραις ἀνεκάλυψιν τοῦ σπουδαίου τούτου ἐγκλήματος καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐγκληματικῆς, ἥτις ὅμως ὀφείλεται κατὰ δίκαιον λόγον εἰς τὴν εὐφυΐαν τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος κ. Σκαμπαβία.

— Συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας οἱ γνωστοὶ νυκτοκλέπται Μιχαὴλ Θεοφιλίδης, ἐπιλεγόμενος Χρήστου ἢ Ῥεγγίνας, Παναγιώτης Φακῆς ἢ Σούας, Εὐστάθιος Πιπάζογλους καὶ Θεόδωρος Πιπάζογλους, κλέψαντες τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐκ τῆς οἰκίας μὲν τῆς Ζεννοῦ· Ἀντωνίου 2 μύλους τοῦ καφέ, μετρητὰ 10 δραχμὰς, 1 δακτυλίδιον, 1 ἀργυρᾶν ταμβακοθήκην καὶ ἀρκετὰ ἐνδύματα, ἐκ τῆς οἰκίας Μαρ. Μεταξᾶ διάφορα ἐνδύματα, ἐκ τῆς τοῦ κ. Παχώνη ἐνδύματα, καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Μαρσιῶς Τζιλαλήδενας ἐνδύματα. Οἱ ὡς ἄνω ἐντιμωκίριοι ἐστάλησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἀποδοθέντων τῶν κλοπιμαίων εἰς τοὺς κυρίους των, ἥτις χθὲς προφυλάκισαν αὐτούς.

— Συνελήφθησαν ἐπίσης οἱ Ἡλ. Ἀλεξάνδρου κλέψα τέσσαρες ὄρνιθας ἐκ τινος ἐξοχικῆς οἰκίας εἰς Μάννα,

— Εἰς τὸν δῆμαρχον Τήνου κ. Φώσκολοι, τοσοῦτον φροντίζοντα περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι μεγαλοπρεπεστέρως τελέσεως τῆς πανηγύρεως τῆς 25 Μαρτίου, συνιστῶμεν νὰ φροντίσῃ ὅπως περιορίσῃ τὰς γνωστὰς ἀρπικτικὰς διαθέσεις τῶν Τηνίων λεμβούχων, καπήλων καὶ ξενοδόχων, οἵτινες πολλοὺς τῶν προικυνητῶν καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν δούλων χωρῶν ἀνγκάζουσι νὰ τρέπονται, εἰς φυγὴν μὴ τολμῶντες ὄχι νὰ ἐπιχειρήσωσι ἐκ δευτέρου τὸ χάριν τῆς Παναγίας ταξείδιον, ἀλλ' οὐδὲ μακρόθεν ν' ἀτενίσωσι πρὸς τὰ ὄρη τῆς Τήνου ἢ ἄλλης οἵας δῆποτε Ἑλληνικῆς χώρας.

— Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀπηγορεύθη ἡ διάβασις οἴου δῆποτε, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Πειραικῆς χερσονήσου παραλίης ὁδοῦ, διερχομένης διὰ τῶν ἐκεῖ Βασιλικῶν κτημάτων, ὅπου, ὡς γνωστὸν, γίνεται ὁ ἄριστος καὶ κεντρικότερος περίπατος τῶν κατοίκων τοῦ Πειραιῶς. Αἱ ἀναγράφουσι τὸ γεγονός Ἑθνητικαὶ ἐφημερίδες, προσθέτουσιν ὅτι τὰ εἰρημένα κτήματα κατέστησαν ἰδιοκτησία τοῦ Βασιλέως, ἕνεκα δωρεᾶς πρὸς αὐτὸν τοῦ κυρίου τῶν Δήμου Πειραιῶς. Ἡ ἐκδοθεῖσα διαταγὴ εἶναι ἀκριβῶς ἀντίθετος τῆς τοῦ Κίμωνος, ὅστις κατὰ τὸν Πλούταρχον «εὐπορῶν, τῶν ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφείλεν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχη λαμβάνειν τῆς ὁπώρας, καὶ δεῖπνον οἴκοι παρ' αὐτῷ ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν, ἐφ' ὃ τῶν περιήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆει καὶ διατροπὴν εἶχεν» καταστήσας οὕτω τὰ κτήματά του δημόσια, ἂν καὶ ταῦτα προήρχοντο οὐχὶ ἐκ δωρεᾶς, ἀλλ' ἐκ κληρονομίας τοῦ πατρὸς του, ἰδιοκτητῆτος πλουσίων ἐπὶ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου μεταλλείων.

— Τὴν Τετάρτην ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀξίως τοῖς παρασήμοις, ἅτινα ἔφερεν, ὁ ἀρχαῖος καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς **Κωνσταντῖνος Στριματιᾶδης**. Ὁ μακαρίτης ἐν Σάμῳ γεννηθεὶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ὑπὸ τὸν συγγενῆ αὐτοῦ Λυκαῦργον, εἶτα δὲ ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν, πρὸς σπουδὴν τῆς νομικῆς, ὅπου διαμένων ὡς φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πίζης καὶ λαβὼν μέρος εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ταραχὰς τοῦ 1830, συνελήφθη μετὰ τοῦ μακαρίτου Βράϊλα καὶ ἐτιμωρήθη ὑπὸ τῶν Αὐστρ. δικαστηρίων. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρέτισε ἐν Σάμῳ μὲν ὡς ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπάλληλος, ἐν Ἑλλάδι δὲ ὡς καθηγητῆς γυμνασίου καὶ συγγραφεὺς διαφόρων χρησίμων βιβλίων, ἀποσυρθεὶς δὲ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἔμενε ἐνταῦθα.

— Λυπηρὸν ἄκουσμα ἐπείκρανε τὴν καρδίαν τοῦ ἐνταῦθα γνωστῷ ἐμπόρου κ. Γ. Γεωργακοπούλου, ὁ ἐν Δημητσάνῃ θάνατος τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ **Εὐθύμου**. Συλλυπούμεθα τὸν ἡμέτερον τοῦτον συμπολίτην, εὐχόμενοι τῷ θανόντι τὴν ἐν κόλποις δικαίων αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

— Ἐτελέσθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Δ. Ράππα μετὰ τῆς διὰ πολλῶν ἀρετῶν κεκοσμημένης δεσποινίδος Εὐαγγελικῆς Γ. Κοκκινάκη. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

* *

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τὴν Πέμπτην ἐπνεληφθησαν αἱ ἕνεκα τῶν ἀπόκρουσεν διακοπεῖσαι ἐν τῇ λέσχῃ «Ἑλλάδι» φιλολογικαὶ ἐσπερίδες, προσελθόντος πλήθους πολλοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως ἀκροασθῆ τοῦ ἐγκρίτου ῥήτορος, τοῦ πολυμαθοῦς δικηγόρου κ. Δ. Βοκοτοπούλου, ἔχοντος θέμα τῆς ὀμιλίας του τὴν ἱστορίαν τῆς γενναίας πράξεως τῆς Ἰουδαίας Ἰουδαίθ.

Ὁ κ. Βοκοτόπουλος εἶναι γνωστὸς ὡς ῥήτωρ καὶ ἐξ ἄλλων ἀρίστων ἔργων του, ἀλλ' ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ ὀμιλίᾳ κατέελξε τοὺς ἀκροατὰς του διὰ τῆς πολυμαθείας του, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῆς γλαφυρότητος τοῦ λόγου του, ἀμιλλωμένης πρὸς τὴν χάριν καὶ λεπτότητα τῶν περιγραφῶν του καὶ ὄντος ἀλλεπαλλήλου σειρᾶς εἰκόνων μετὰ τέχνης καὶ ζωηρότητος ἐξειρογασμένου.

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἰουδαίθ εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς Παλαιᾶς γραφῆς ποιουμένης λόγον περὶ αὐταῦ ἐν συντόμῳ, εἶναι δ' ἡ περιγραφή τῆς ἡρωικῆς τῆς πράξεως, ἀπελευθερωσάσης τὴν πατρίδα αὐτῆς Βετιλούαν ἀπὸ τοῦς πολιορκούντας ἐχθρούς. Ἡ Ἰουδαίθ ἦτο χήρα ἐκτάκτου καλλονῆς, ἀφρωσιμένη εἶς τε τὴν λατρίαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος. Ὅτε δ' ὁ Ὀλοφέρνης, στρατηγὸς τῶν Ἀσσυρίων, μετὰ πολυαριθμοῦ στρατοῦ ἐπολιόρησε τὴν Βετιλούαν καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἡ Ἰουδαίθ συνέλαβε γενναίαν ἀπόφασιν, ἔχουσα δὲ πεποιθήσιν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, μετέβη μετὰ μιᾶς μόνον θεραπαινίδος εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, παρουσιασθεῖσα ἐκεῖ ὡς μέλλουσα διὰ προδοσίας νὰ παραδώσῃ τὴν πατρίδα τῆς. Ὁ Ὀλοφέρνης σαγηνευθεὶς ὑπὸ τῶν θελγῆτρων τῆς προσέφερε πλούσιον δεῖπνον εἰς τὴν δεσποζούσαν ἤδη τῆς καρδίας του ὡραίαν Ἰουδαίαν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ μελλούσης εὐτυχίας. Κατὰ τὴν νύκτα, ἐνῶ ὁ Ὀλοφέρνης ἔμενε μόνος μετὰ τῆς Ἰουδαίθ, αὐτὴ εὐροῦσα καιρὸν ἐφόνευσε αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παραλαβούσα τὴν κεφαλὴν του ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Βετιλούαν, ὅπου πλήρης χαρᾶς ἀνεκοίνωσε τὸ μέγα τῆς κατόρθωσεν εἰς τὸν ἡθροισμένον περίφοβον λαόν, ἐπιδείξασα αὐτῷ τὴν κεφαλὴν τοῦ φοβεροῦ ἐχθροῦ. Ἀδιήγητος ἡ χαρὰ τῶν πρὶν ἀπληπισμένων κατοίκων τῆς πόλεως, οἵτινες ἀναθαρρήσαντες ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ δειλιάσαντος, διὰ τὸν θάνατον του στρατηγοῦ του, ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ἂν κατεδίωξαν κακὴν κικῶς. Τὴν δὲ Ἰουδαίθ ἐτίμησαν οἱ κάτοικοι ὡς ἐλευθερωτὴν, στεφανώσαντες καὶ περιεγαγόντες αὐτὴν ἐν θριάμβῳ.

Τοιαύτη ἐν συντομίᾳ ἡ περιλήψις τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Βοκοτοπούλου, κατορθώσαντος νὰ σαγηνεύσῃ ἀληθῶς τὸ ἀκροατήριον, ὅπερ τῆρῃσαν ἀδιάπτωτον ἀληθῶς προσοχὴν, ἀπῆλθε τῆς ἐσπερίδος ὑπὸ τὸ κράτος ἰσχυρᾶς γοητείας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὀμιλίας ταύτης ἡ δεσποινὶς Ἰσαβέλλα Πικρασκιάκη μετὰ τοῦ κ. Γεωργακοῦ ἐξετέλεσαν διὰ τοῦ κλειδοκυμβάλου μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας, διάφορα μουσικὰ τεμάχια καὶ οὕτω συνεπληρώθη ἡ τέρψις τοῦ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου.

Ἡ παρὰ τὸ κροσπωλεῖον γνωστὴ καὶ εὐρύχωρος οἰκία τῆς μαίας Μαρίας Γκόλφη, ὅπου ἄχρι τοῦδε κειμέναι ὁ κ. Κ. Γλύκας, ἐνοικιάζεται ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν ἰδιοκτητρίαν.